

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 32

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 10 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2044/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a central de contractació de l'Administració de la CAIB. 522

2) RGE núm. 2444/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canviar els topònims de les nostres illes a una forma castellana. 525

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 3617/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Administracions Públiques, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (XV). 528

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. BONET I BONET:

Sí, Cosme Bonet substitueix Marc Pons.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

María José Bauzá sustituye a Miguel Jerez.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en les preguntes RGE núm. 2044 i 2444/12.

Assisteix a la sessió el Sr. José Simón Gornés i Hachero, conseller d'Administracions Públiques, acompanyat de la Sra. Ana García Serrano, directora general de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques; la Sra. Cristina Martínez Torres, cap de Premsa i Comunicació; i la Sra. Irene Duran Vadell, cap de Gabinet del conseller.

I.1) Pregunta RGE núm. 2044/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a central de contractació de l'Administració de la CAIB.

Primer, per formular la Pregunta RGE 2044/12, relativa a central de contractació de l'Administració de la CAIB, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el dia 10 d'octubre de 2011, és a dir, avui fa exactament un any, el Grup Parlamentari Popular va presentar en el registre d'entrada d'aquest parlament una proposició no de llei mitjançant la qual pretenia que el Parlament de les Illes Balears mostràs la seva satisfacció i donàs el seu total suport al Govern de les Illes Balears per la creació de la central de contractació.

La pregunta que avui és objecte d'aquesta comissió, la vàrem formular el mes de març d'enguany, concretament el registre d'entrada és de dia 22 de març de 2012, perquè enteníem que era important conèixer quina havia estat la tasca duta a terme fins a l'esmentada data per part de la central de contractació de l'administració autonòmica, que depèn de la seva conselleria, per mostrar-nos o no satisfets quant a la seva creació i la posada en marxa d'aquesta central.

La proposició no de llei del Grup Popular va ser debatuda en el plenari d'aquest parlament dia 22 de maig d'enguany, i després de l'acceptació de les esmenes formulades pel nostre grup i per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca es va aprovar per assentiment, és a dir, per unanimitat, amb el text següent: "El Parlament de les Illes Balears dóna el seu suport al Govern de les Illes Balears per a la creació de la central de contractació, i l'insta a dur a terme les passes necessàries perquè aquesta sigui una realitat el més aviat possible. El Parlament de les Illes Balears insta el

Govern de les Illes Balears que fomenti aquesta iniciativa a les altres administracions públiques de les Illes Balears. El Parlament de les Illes Balears insta les diferents administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears que s'adhereixin a aquesta iniciativa com a mesura de racionalització de les contractacions i d'estalvi de la despesa pública". I, finalment, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern que s'apliquin a la central de contractació els mateixos instruments de transparència prevists a la Llei de bon govern que es preveuen per a la resta d'organismes de contractació pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears".

Han passat gairebé cinc mesos des que es va aprovar aquesta PNL, i avui vostè, el conseller d'Administracions Públiques, ve a aquesta comissió per contestar la nostra pregunta formulada, com he dit, en el mes de març d'enguany.

El nostre grup ja va dir en sessió plenària que consideram molt positiva la creació de la central de contractació dins l'àmbit de la comunitat autònoma, atès que aquest òrgan es configura com un servei especialitzat que ha de servir per racionalitzar i ordenar l'adjudicació de contractes públics. És, o pot ser, un instrument de col·laboració i d'assistència i cooperació jurídica i tècnica que té per finalitat, o que ha de tenir per finalitat, aconseguir més eficàcia en la contractació pública, facilitar-ne i simplificar-ne la gestió, i reduir la despesa pública. La consideràvem, aquesta creació, imprescindible, i en atenció a la legislació vigent, sobretot, perquè era obligat fer-nos ressò de les exigències de la normativa europea.

La central de contractació té emparament legislatiu tant a l'Estat com a la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la Llei 6/2010, de 17 de juny, i finalment hem pogut comprovar que el dia 14 de juliol d'enguany s'ha publicat al BOIB el decret que la regula, el decret pel qual es crea la central de contractació, es regula la contractació centralitzada i es distribueixen competències en aquesta matèria dins l'àmbit de l'administració autonòmica i dels ens que integren el sector instrumental. Així les coses podem dir que avui la central de contractació ja compta amb l'instrument jurídic que la crea i la regula, i també hem de tenir present que d'acord amb la redacció que es fa a la disposició addicional vuitena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, d'enguany, també, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, el conseller competent en matèria de contractació pública, és a dir, vostè, Sr. Conseller, es configura com a òrgan de contractació centralitzada en l'àmbit autonòmic, i que és a vostè a qui correspon declarar de contractació centralitzada el subministrament, les obres i els serveis que es contractin de manera general i amb característiques essencialment homògenes pels diferents òrgans de l'administració autonòmica de les Illes Balears i també del sector públic instrumental.

La nostra pregunta cobra així avui actualitat. Ara és un bon moment per escoltar-lo i que com a conseller competent en matèria de contractació ens expliqui no només quina ha estat la tasca duta a terme fins a la data d'avui per part de la central de contractació, dependent de la seva conselleria, sinó també quina ha estat la tasca duta a terme pel conseller, vostè, en relació amb la central de contractació.

Hem vist en el decret regulador que la primera de les funcions que corresponen al ple de la central de contractació autonòmica que vostè presideix és fer la programació i l'estudi de les necessitats de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i dels ens que integren el sector públic autonòmic en relació amb la contractació centralitzada d'obres, subministraments i serveis, com també el seguiment i l'avaluació de la gestió de les esmentades contractacions. Interessa saber, per tant, si s'ha fet aquest estudi o, si més no, què s'han fet fins ara al respecte.

També correspon al ple proposar al conseller o a la consellera competent en matèria de contractació pública les obres, els subministraments i els serveis la contractació dels quals s'han de fer de manera centralitzada. Interessa saber si vostè, com a conseller competent en matèria de contractació pública i com a òrgan de contractació centralitzada, ha dictat cap resolució per declarar precisament de contractació centralitzada alguns, tots, un nombre ics, quins, subministraments, obres o serveis que es contracten fins ara de manera general per part dels diferents òrgans de l'administració. En definitiva li demanam si ha donat compliment a la disposició addicional vuitena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, que la lletra b) de l'article 15 diu que li correspon a vostè declarar mitjançant una resolució les obres, els subministraments i els serveis de contractació centralitzada d'acord amb el que estableix l'article 9 d'aquest mateix decret.

I, clar, interessa saber també quins han estat els subministraments, les obres o els serveis que vostè ha declarat de contractació centralitzada, i si no ha dictat cap resolució o no n'ha declarat cap, com a mínim interessaria saber si té intenció de fer-ho, quins creu que han de ser els subministraments, les obres o els serveis que s'han de centralitzar, i sobretot quan pensa fer-ho.

També interessa saber quantes licitacions s'han duit a terme, en quina situació estan i quin és el seu objecte, com també quines i quantes estan actualment en tramitació. I així mateix, atenent el fet que el decret regulador diu que la creació d'aquest òrgan no ha de suposar un increment de la despesa en matèria de personal, en la mesura que la dotació dels recursos humans de la central s'ha d'integrar per personal qualificat de l'administració autonòmica, li demanam que ens expliqui també quina és actualment la dotació de recursos humans amb què compta la central de contractació per dur a terme les seves tasques, quina seria avui la relació de llocs de treball de la central de contractació i quantes persones hi fan feina.

Moltes gràcies, Sr. Conseller, i moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, agraesc la seva documentada primera intervenció. Quasi que ha formulat vostè i respost una part de la pregunta, amb la qual cosa em facilitarà moltíssim les coses, a mi també. Però sí em permetrà que li faci una petita introducció per tal de contextualitzar l'àmbit en què ens movem.

El text refós de la Llei de contractes del sector públic, com vostè sap, de novembre del 2011, regula en els seus articles 203 i 207 les centrals de contractació com una de les tècniques per racionalitzar precisament la contractació en el sector públic. En aquest sentit la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per reduir el dèficit públic, regula alguns dels trets essencials dels acords marc i de les centrals de contractació en l'àmbit de la comunitat autònoma, tot açò d'acord amb els preceptes bàsics que es preveuen a la Llei 30/2007, de contractes del sector públic.

El que vénen a permetre les dues normatives és la creació d'una central de contractació en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma i de la resta d'ens que integren el sector públic, i d'una central de contractació en l'àmbit sanitari, en tots dos casos per centralitzar la contractació d'obres, serveis i subministraments. D'acord amb aquest precepte, la creació de les centrals de contractació s'ha de dur a terme per mitjà d'un decret del Consell de Govern a proposta del titular de la conselleria competent en matèria de contractació pública, i amb l'informe previ de la persona titular de la direcció general.

D'aquesta manera en el BOIB de dia 10 de març es va recollir l'inici del tràmit d'audiència del projecte de decret pel qual es crea i es regula la central de contractació com a òrgan especialitzat de l'administració regulant les competències, els òrgans de contractació i les tècniques de contractació centralitzada. Posteriorment el decret 56/2012 va ser aprovat el 13 de juliol d'aquest any, després de passar pels tràmits d'informació pública pertinents i recollir les millores aportades per les al·legacions corresponents. Va ser aquest fet el que va motivar un petit retard en l'aprovació de la versió definitiva del decret. Les disposicions que conté aquest decret són d'aplicació als contractes d'obres, subministraments i serveis que en règim de contractació centralitzada se subscriguin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma i dels ens que integren el sector públic autonòmic, com he dit abans, i tot açò amb la finalitat de contribuir a assegurar, en connexió amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de control de la despesa, una utilització eficient dels fons destinats a la realització d'obres, l'adquisició de béns i la contractació de serveis a la comunitat autònoma, aconseguint economies d'escala sense que açò suposi un increment de la despesa en matèria de personal; és evident, però, que la dotació de recursos humans a la central s'ha d'integrar per personal qualificat de l'Administració de la comunitat autònoma.

Encara que en un primer moment la central de compres es constitueix per donar servei a les conselleries i empreses públiques del Govern, es podran adherir voluntàriament a la central les entitats locals i insulars que ho desitgin, el que permetrà que aquestes entitats menors es beneficiïn de l'economia d'escala que abans esmentava i que la comunitat pot generar en les seves compres.

Després de l'aprovació del decret el següent pas va ser la constitució del ple de la central, dia 19 de juliol del 2012, per declarar les obres, els béns i els serveis susceptibles de contractació centralitzada. En concret aquestes famílies de despesa en recullen en una resolució de dia 23 de juliol del 2012, i són serveis de neteja, serveis de seguretat, correus i missatgeria, viatges, material de papereria, consumibles informàtics, assegurances, telefonia, també per a les empreses públiques, i energia.

D'altra banda el Govern ha volgut marcar un full de ruta d'implantació de la central des del principi, com vostè ha apuntat ja, de manera que el maig del 2012 va convocar un concurs perquè una empresa externa amb experiència en projectes similars marqués el calendari tant des del punt de vista operatiu i de terminis com des del possible cost o necessitats de recursos. Dia 25 de juliol es va adjudicar a la Consultora Neoris, per un import de 24.000 euros més el 18% d'IVA, el contracte per realitzar el pla director de la central de contractació. El termini d'execució del contracte era d'un mes a partir del dia següent de la data de la firma, termini per dissenyar un full de ruta a mida per a la central de contractació d'aquest govern.

Dissenyar un full de ruta ha implicat analitzar els processos de compra i en quina mesura és convenient reorganitzar el procés, estudiar quins productes i serveis són susceptibles d'un tipus de contractació o altre -acord marc, catàleg, etc., etc.-, ajudar en la gestió del canvi els departaments, estudiar les xifres i l'estalvi real que implica la seva implantació, etc., etc. Per tirar endavant amb aquest full de ruta la consultora ha estat treballant amb les diferents unitats de contractació del Govern, així com amb el personal de la central de contractació; ha demanat la informació necessària per dissenyar l'estructura òptima. Tenint en compte que es tracta d'un òrgan administratiu especialitzat les funcions no es limiten només a executar la compra centralitzada, sinó que ha d'estudiar les necessitats de subministrament de la comunitat autònoma, planificar les compres i proposar les que s'han de realitzar de manera centralitzada, i tot açò per aconseguir una major uniformitat i eficàcia.

Després d'analitzar la informació de les diferents conselleries i empreses públiques, està en procés de licitació ara mateix l'acord marc de neteja, que s'adjudicarà, esperam, a mitjans o a finals d'octubre, i aquests tipus d'acords de qualque manera estableixen les condicions homogènies de contractació per a totes les conselleries i les empreses públiques. També estan en marxa els plec d'energia, de vigilància, d'assegurances i de paper, i confiam que d'aquí a final d'any puguem tenir en marxa tots aquests processos i en perfecte funcionament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, per un temps de cinc minuts...

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vostè en aquesta matèria ho té bé. Té el suport del Parlament i de tots els grups parlamentaris; allò que li hem de demanar és que l'aprofiti, que millori la dotació de la central de contractació, que agiliti el seu funcionament, que dugui a terme més les licitacions de manera centralitzada; si ho hem entès bé n'hi ha en procés, encara no n'hi ha cap que hagi finalitzat. També que es compleixin aquelles propostes contingudes a la PNL que es va aprovar el mes de maig en el sentit de fomentar la iniciativa a les altres administracions públiques o demanar que s'hi adhereixin, i que s'apliquin també instruments de transparència i de la Llei de bon govern.

Allò que ens han dit és que en aquest moment, diguem, està tot en marxa però que encara sembla que no..., sembla que he pogut entendre que no ha dictat encara la resolució que li competeix, a vostè, d'acord amb el decret sobre quins han de ser els subministraments, les obres i..., que han de ser objecte de contractació centralitzada; és així? No sé si ho he entès bé. Em sembla que encara no hem arribat al punt de dictar la resolució per determinar quins han de ser subministraments, obres o serveis que s'han de declarar de contractació centralitzada. Si s'ha dictat ens agradaria poder comptar amb les dades per poder-la veure, i, si no, l'instauraríem que es dictàs com més aviat millor.

Moltes gràcies, Sr. Conseller, i moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Diputada. Sí, li he dit abans en un moment de la meua intervenció que les famílies que es recullen a la resolució de dia 23 de juliol són els serveis de neteja, els serveis de seguretat, correus i missatgeria, viatges, material de papereria, consumibles informàtics, assegurances, telefonia i energia. Aquestes són les famílies que ara mateix sobre les quals estam treballant.

Feim tota aquesta feina, com pot suposar, per intentar aconseguir estalvis més o manco substancials, en unes famílies seran més, en altres manco, que puguin contribuir de qualque manera a aconseguir estalvis quant a la contractació i que pugui redundar de qualque manera a la millora econòmica de la comunitat autònoma.

I ja està. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2444/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canviar els topònims de les nostres illes a una forma castellana.

En segon lloc, per formular la Pregunta RGE núm. 2444/12, relativa a canviar els topònims de les nostres illes a una forma castellana, té la paraula el Sr. Cosme Bonet per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta és una pregunta d'alguna manera motivada per aquesta forma que tenen vostès de legislar, que fan un decret llei o fan un projecte de llei i després introdueixen esmenes per modificar tot allò que considerin que és modificable i que es pot més o menys justificar que entra dins el projecte de llei en qüestió.

En el cas de la Llei de funció pública, a la qual, com saben, ens varem oposar fermament, vostès varen argumentar repetidament el que nosaltres consideràvem un retrocés en l'ús oficial de la llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua catalana, que pretenien facilitar l'accés a persones més ben qualificades. Ho han dit diputats, ho han dit des del Govern, ha estat un argument molt emprat per vostès. Sorprèn que fos necessària aquesta modificació de la Llei de funció pública en un moment en què no es preveuen convocatòries d'oposicions per part del Govern i que, a més, es convertís -i era previsible que s'hi convertís- en un tema de confrontació social, amb un important rebuig per part de bona part de la societat de les Illes Balears. A més el que nosaltres consideràvem des d'un punt de vista més institucional més greu era el fet de rompre el consens que des de 1986 imperava entorn de la Llei de normalització lingüística, un consens difícil d'aconseguir en aquests temps que vivim.

Hi ha coses peculiars, sorprenents, xocants, desconcertants, estranyes, que nosaltres consideram de difícil explicació dins aquesta llei, en concret que dins una llei de funció pública hi hagi un article, una disposició final primera, el punt 5, que modifica l'article 14 i que queda amb la redacció següent: "Els topònims de les Illes Balears poden tenir com a forma oficial la catalana o la castellana i la catalana conjuntament". Clar, per començar no entenem què té a veure això amb el fet de, com li deim, facilitar l'accés a persones més ben qualificades; no entenem com els distints noms dels llocs poden ajudar que la persona que es presenta a unes oposicions sigui més ben qualificada que una altra. El fet de presentar-se a Palma o a Palma de Mallorca creim que no varia la qualificació de la persona o del funcionari, pensam nosaltres, però per ventura vostès tenen una fórmula màgica que ens podran explicar.

De totes formes rompen vostès amb aquesta llei, que crec que té un dels punts més simbòlics precisament en aquest article que modifiquen, amb la Llei de normalització lingüística de la qual no em puc estar de recordar algunes frases, alguns raonaments de l'exposició de motius d'aquesta llei amb la qual tots varem estar d'acord en el seu moment i que vénen molt a

redol amb motiu de la polèmica pública que provocà la Llei de funció pública. Diu la Llei del 86 que "el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i ha estat sempre l'instrument en què els illencs han fet les seves màximes aportacions a la cultura universal i el vehicle que ha fet possible l'articulació del geni del nostre poble de manera que la seva empremta quedàs marcada de forma inesborrable en el llegat cultural dels pobles d'occident", una manera molt diferent de referir-se a la nostra llengua que aquesta dictadura catalanista que vostès han esmentat algunes vegades.

Continua "des del segle XIII la llengua catalana, al costat del llatí per a certs usos, esdevé la llengua de la cancelleria i de l'Administració en general, així com de la predicació i d'altres activitats públiques i formals i també és la llengua emprada pel poble com a eina d'intercomunicació social". Per tant, la llengua que empram per denominar els llocs on vivim, per denominar els llocs on ens desenvolupam com a persones.

"En el segle XVIII, els decrets de Nova Planta anul·len els òrgans d'autogovern de la Corona d'Aragó i la llengua catalana comença a sofrir -comença a sofrir- un procés de marginació creixent en els diversos àmbits d'ús públic i formal", una descripció suau del Decret de Nova Planta que té una certa... actualitat, diria jo.

Concloc i no continuarem amb la Llei de normalització lingüística, "la comunitat autònoma té en suma com a objectius dur a terme les accions pertinents d'ordre institucional per tal que el català com a vehicle d'expressió modern, plurifuncional, clar, flexible, autònom i com a principal símbol de la nostra identitat com a poble torni ser l'element cohesionador del geni illenc i ocupi el lloc que li correspon en qualitat de llengua pròpia de les Illes Balears". Crec que millor definició no es podria fer del que significa la llengua, la llengua catalana, la llengua pròpia d'aquestes illes per a tots nosaltres.

El simbolisme de la llengua recordat per la Llei de normalització lingüística, reconegut àmpliament per tothom, ve molt bé per introduir una altra reflexió sobre el tema dels símbols, perquè hi ha poques coses que puguem sentir tan nostres, tan simbòliques com són els noms, els nostres noms, els noms dels nostres pobles, de les nostres ciutats, de les nostres comarques, de les nostres illes. A més, la història ens demostra com els poderosos, els governants des de fa segles ho saben, és un exercici de poder el fet de canviar el nom de les coses.

Per tant, el que en principi ens podria semblar una estraforària obsessió del PP amb el canvi de nom de les nostres ciutats i pobles, amb Maó o amb Palma com a principals emblemes, no ho és tant i per tant, per ventura no és tan estrany que ho introdueixi dins aquest despropòsit de llei de funció pública, que romp, com hem dit, el consens entorn de la Llei de normalització lingüística.

Hem de pensar, és la primera conclusió, si vostè no ens demostra el contrari, que ha volgut ser una demostració de poder... de *poderío* com diríem, que nosaltres veim absolutament innecessària. Un tema banal com podria semblar el tema de la toponímia que s'ha convertit en una bandera, perquè vostès necessiten banderes que desviïn l'atenció del fracàs de la política econòmica, però, com dèiem, és una qüestió de poder, la història ens ho demostra. Ja que ens agrada tant parlar de passat també en parlarem avui, no parlarem del que feu el nazisme a Alemanya o dels amos que imposaven els seus noms als esclaus, tornarem als exemples més recents com podria ser, lamentablement, el franquisme; el canvi més global de noms va ser precisament després de la guerra, com a un exercici de poder, de deixar en segon plànol la llengua catalana, que no es traduí només en l'ús de la llengua a l'Administració pública o a l'escola, sinó també en el canvi de nom de pobles i ciutats, Sa Pobra era La Puebla, però casos extrems els trobam a Catalunya, on s'arriba a absurds com a Sant Boi dir-li San Baudilio, a Sant Quirze, San Quirico, La Bisbal del Ampurdán o posar llinatges a les ciutats com El Ferrol del Caudillo. Això és l'ús que es fa amb el canvi de nom dels llocs, això és el que ens demostra la història.

Però el franquisme arribà més enllà i permetin-me l'anècdota, 4 d'abril de 1939, el jutge Juan Rosselló Rosselló imposa el canvi obligat de noms a les persones que no tenen un nom propi del santoral catòlic, això és dur a l'extrem, aquesta vocació de voler canviar el nom a les coses.

Però tornam als canvis del nom de llocs que vostès impulsen a través de la Llei de funció pública. Després del franquisme, el retorn al nom original va esdevenir un fet de justícia històrica, va ser un fet de recuperació del sentit comú d'un poble. És clar, ara ens trobam que també tornam plantejar els canvis, de manera suau, eh?, això li ho reconeixem, que la redacció de l'article tal com queda, l'ús dels dos topònims, segons vostès, amb les dues formes, castellana i catalana, fantàstic! I només ho canvien o ho dupliquen en un sentit, per afavorir el castellà front al català. Vostès ho fan a València, pel que he pogut saber, Castelló és Castellón, però en canvi Segorbe no és Segorb ni Fuente Umbria, Font Obaga, és a dir, només va en un sentit aquests canvis que proposen, no?

Aquesta intenció seva, per tant, entenem nosaltres, no es tracta de dotar de llibertat, és una reacció, un retorn a topònims del passat entenem nosaltres. Pot parlar-me de la lletra, de l'article, jo li parl de l'esperit, del que nosaltres veim que hi ha darrere d'aquesta proposta, d'aquesta llei, del context que ha envoltat la polèmica lingüística generada pel Partit Popular.

De totes maneres, ja li dic, això és la interpretació que feim *a priori* veient la polèmica generada, l'aferissada defensa que han fet vostès d'aquesta llei, d'aquests aspectes en concret, dels canvis de nom de Palma o de Maó i és clar, aquest canvi de topònim, aquesta modificació, no entenem en quin sentit facilitarà l'accés a persones més ben qualificades com li deia al principi. Pensam que és purament una modificació ideològica, un exercici de poder com li deia al principi i, per tant, li demanaria, ja que vostè és el conseller d'Administracions Públiques, com aconseguiran tenir persones més ben qualificades gràcies als canvis dels topònims?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, sempre que s'obre un debat d'aquest tipus, em consider més afortunat que d'altres perquè veig que som més ric, tal vegada jo som més ric que d'altres perquè consider que en tenc dues de llengües pròpies en tot d'una com puguin sentir altres, no?, i en aquest sentit, crec que em consider afortunat, independentment de qüestions legals i estatutàries que supòs que ja deu apuntar la Sra. Costa ara mateix.

Sr. Bonet, vostè té tot el dret a formular les preguntes com vostè vulgui, però ajustant-se a la realitat del que diu la llei, crec que no se l'ha llegida perquè una persona lletrada, una persona a la qual consider espavilada, en el sentit menorquí del terme, evidentment quan llegeix l'article que fa referència als topònims, crec que queda meridianament clar el que es vol expressar, no es canvia res. No es canvia res, no és un canvi de topònim, eh?

Vostè agafi qualsevol llei que pel seu marc normatiu pugui afectar-ne diverses i vagi intercanviant articles a veure com resulta afectada en conjunt. Faci aquest exercici i comprendrà vostè que darrere aquest permís per tal d'emprar cooficialment les dues versions, les dues llengües, hi ha la pràctica, la tècnica legislativa de modificació del bloc normatiu que afecta un conjunt de lleis.

El mateix estatut d'autonomia, com recorda l'exposició de motius de l'esmentada modificació, i que vostè n'ha llegit una part, diu que el català ha de tenir, juntament amb el castellà, el caràcter d'idioma oficial, i, literalment, diu també "les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes". I més endavant diu també "crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües pel que fa als drets dels ciutadans".

Per altra banda, no em resistesc una vegada més a reiterar per enèsima vegada la sentència del Tribunal Constitucional de dia 28 de juny, la 31/2012, a la qual també fa referència l'exposició de motius tot i que està relacionada amb la situació a Catalunya, que diu textualment "la definició del català com a llengua pròpia de Catalunya no pot suposar un desequilibri del règim constitucional de la cooficialitat de dues llengües en perjudici del castellà". I continua més endavant "si es pretén deduir que únicament el català és la llengua d'ús normal i preferent del poder públic, encara que sigui només del poder públic autonòmic, s'estaria contradient una de les característiques definidores de l'oficialitat lingüística".

Efectivament, Sr. Bonet, durant la redacció de la nova llei de funció pública s'ha tocat el tema dels topònims dels municipis perquè és la forma com nosaltres entenem que s'ha de fer. Si volem que tant la llengua catalana com la castellana siguin emprades indistintament a les Illes Balears, crec que hem de donar la possibilitat, la llibertat, a les administracions locals perquè prenguin la seva pròpia decisió.

Si el castellà és cooficial a les Illes, entenem que una localitat no pot tenir el nom en català i en castellà? És una pregunta que faig: per què no poden tenir-lo en català i en castellà? Per què s'ha de qualificar com al·legal un topònim en castellà que sigui emprat normalment, popularment, tradicionalment? No és açò una forma de marginar? Canviem el topònim en català? No, feim cooficial el català amb el castellà, això és simplement el que es fa. La llei diu, torn a reiterar, que tots els topònims seran com a mínim i sempre en català i es dóna la llibertat als ajuntaments per tal que puguin dir si també, a part de la forma catalana, volen cooficialitzar en castellà la seva forma.

Açò és donar llibertat, Sr. Bonet, almanco des de la meua forma de veure-ho. Ja sé que dins la seva formació política encara hi ha tics estalinistes, un cert totalitaris, doncs que fan que la visió única imperi damunt d'altres, no?

És una qüestió senzilla, molt fàcil d'entendre, Sr. Diputat, per tal de posar-se al lloc de l'altre. Jo he estat respectuós amb la seva intervenció, deman el mateix. Vostè estarà d'acord o no amb les meves apreciacions, però li deman el mateix respecte cap a la nostra manera de veure i de plantejar les coses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, cinc minuts, Sr. Diputat, Sr. Bonet, té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Quins desbarats! Quins desbarats! I vostès van de liberals i no tenen ni idea del que és la llibertat, no en tenen ni idea.

John Stuart Mill, no ho sé, supòs que no sap qui és, ni en té ni idea, però *“En la especulación política se incluye ya la tiranía de la mayoría entre los males contra los cuales debe ponerse en guardia la sociedad”*, això són vostès, interpreten la llibertat com a això, com a imposar les majories perquè el que els agrada és això, l'exercici del poder. Per favor!

Li llegiré jo els dos articles perquè per ventura és vostè que no els ha llegit: “Els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana”, article 14. Hi vàrem estar d'acord tots, vostès inclosos, ara que han canviat d'opinió.

La modificació Gornés: “Els topònims de les Illes Balears poden tenir com a forma oficial la catalana o la castellana i la catalana conjuntament”. Totes les iniciatives que fan, per molt que vulgui desviar l'atenció del tema, van en una única línia: donar més espai al castellà que evidentment el lleva al català, és de sentit comú; és a dir, de pràctiques estalinistes crec vostès en

saben molt. És un debat profundament ideològic, tot i que vostès intenten fugir de la ideologia.

Miri, hi ha una llengua pròpia a les Illes Balears, una llengua pròpia a les Illes Balears, i el seu Estatut d'Autonomia, que vostè promet quan ocupa el càrrec, ho diu, llegeixi l'Estatut, crec que no l'ha llegit, llegeixi'l, parla de dues llengües oficials, però una de pròpia, per favor. 1, 2, això és bàsic, és de *Barrio Sésamo*, la diferència entre 1 i 2.

M'agradaria que explicàs en què afecta els drets dels ciutadans que en el meu poble diguin Las Salinas en lloc de Ses Salines o La Puebla en lloc de Sa Pobra, en què afecta la llibertat? En res, és un pur exercici de poder del Partit Popular, d'arribar aquí i dir: escoltau, jo quan arribi allà canviaré el nom del poble i veureu qui mana aquí, qui dur els calçons posats! Això és el que han fet vostès.

Del Tribunal Constitucional, també li recoman la lectura, la llengua no pot ser preferent. Això és el que diu el Tribunal Constitucional, cap de les llengües no pot ser preferent i vostès estan fent preferent el castellà. És una acció purament ideològica, basta sentir aquest odi que tenen cap a la llengua catalana, basta sentir paraules com les del seu ministre d'incultura, el Sr. Wert, *“hay algunas evidencias que relacionan el crecimiento y el sentimiento independentista en algunas comunidades con la dirección que ha llevado el sentido divulgativo”*; jo crec que qui més fa pel sentiment independentista precisament és el Partit Popular!, el Partit Popular que ha aconseguit una eclosió de l'independentisme arreu de l'Estat espanyol. Vostès estan *rompiendo España*, que és això que sempre els espantava tant.

Llavors, els tot cofois troben que la seva política lingüística és la correcta. José Ramón Bauzá, dia 1 de març, dia de la comunitat, va citar Ramon Llull..., bé va citar Toni Bonner i usant un fragment que deia “no hem de passar per alt com n'era d'instrumental la seva opció de llengua -de Ramon Llull-, utilitzava el català per arribar a un públic laic que el podria entendre, però ell mateix o els seus seguidors més immediats varen traduir les seves obres a l'occità, al francès, a l'italià, al castellà si això podia difondre el seu missatge; quan calia arribar a un públic més lletrat, el llatí és naturalment la llengua escollida”.

O sigui, el castellà és per arribar a un públic més lletrat, volia dir el president? O ens està fent la comparació que nosaltres per tenir clients alemanys hem traduït les cartes dels restaurants a l'alemany? Per favor!, els seus discursos són bastant absurds, no?

El mateix que diuen FAES o Aznar, el català només serveix per a la intimitat, per a vostès. Ara resultarà que el català prové del castellà, arribaran a dir això, que el català prové del castellà i que és un dialecte i per tant, ens hem d'acomodar a això.

Mirin, vostè m'ha dit “estalinista”, i jo li diré “falangista”. *Diario Baleses*, 25 d'octubre del 39: *“Mallorca no es sólo para los mallorquines, es para todos los españoles como española que es, que el mallorquín se hable en la intimidad, en la familia nos parece muy bien, pero que se use en la vida oficial, comercial e industrial de la nación nos parece sencillamente deplorable”*. Això és el que vostès de cada dia estan impulsant.

I jo li tornaré la pregunta, perquè la puc formular com vulgui, vostè també pot contestar com vulgui, però no ha contestat absolutament res, perquè no té resposta. No serveix per res, per res, per res canviar els topònims per accedir a la funció pública, és un absurd que vostè fa per a les seves intencions personals, pel que em conten. Vostè ho fa per demostrar aquest *poderío*, aquest poder, aquest nosaltres som aquí i feim el que volem, que és el que tothom pensa.

Aquesta llei de funció pública és un despropòsit, un despropòsit que demostra clarament amb quina ideologia han arribat vostès aquí, amb quina prepotència governen. Apliquen un programa electoral que segons quan és l'excusa per aplicar i segons quan el tenen oblidat dins el calaix més amagat de la seva seu del partit.

El que li demanaria és que rectifiquessin, ja sé que no rectificaran perquè no en saben, però que rectifiquessin, ja es varen equivocar fent aquesta llei de funció pública, s'estan equivocant en molts de temes. La nostra funció com a oposició és fer-los saber en què no estam d'acord, el que pensa la gent que ens va votar, que és una minoria un poc inferior a la minoria que els va donar la majoria absoluta a vostès, una majoria absoluta que dubta molt que la tornin tenir amb aquestes polítiques que fan. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrarèplica, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Ja veig que no m'ha escoltat o no m'ha volgut entendre en la primera intervenció. Li he incidit especialment en el que significa el concepte de bloc normatiu, quan es toquen diferents lleis, idò es toca el concepte que hi ha darrere aquestes diferents lleis, i la qüestió dels topònims és donar una llibertat, és donar una possibilitat que els ajuntaments puguin adoptar, per la majoria qualificada pertinent, la cooficialitat dels topònims sempre i quan hi hagi aquesta llibertat i aquesta voluntat de fer-ho així. Crec que no s'oblga ningú a fer-ho i crec que és un concepte que es pot entendre perfectament. És un concepte de sentit comú.

I quan he fet referència que jo em sentia més afortunat que altres, perquè jo sent com a pròpies les dues llengües, tenc perfectament clar el que diu l'Estatut i el que diu la Constitució, escolti'm, però també m'ha de respectar la meua llibertat de sentir-me com a pròpia com si em sent propi l'anglès! M'entén? Si fos de mare anglesa, doncs també em sentiria propi l'anglès, per molt que no ho digués la llei ni la Constitució ni l'Estatut, ho entén? Ho pot entendre, açò? Idò ja està. Som nét d'un andalus i escolti a ca nostra empram el castellà de forma normal o empraven el castellà, mon pare i ma mare, de forma normal, i escolti, açò és absolutament assumible, no? Pot entendre que la tenguí com a pròpia, la llengua castellana? Crec que no és massa difícil d'entendre.

És clar, hi ha algunes ocasions on crec que fregam el ridícul, on vostès intenten fer transcendir que el Partit Popular vol canviar i vol traduir topònims, és clar, açò és tan ridícul, el que hi ha darrere, que crec que no puc perdre més temps a rebatre arguments que no se sostenen pel seu propi pes.

Vostè ens diu que nosaltres necessitam banderes i aixecam banderes per defensar segons què, i altres aixequen flocs i llaços per defensar segons quines altres coses, no? Tant legítima és una cosa com l'altra.

El que sí que torn a constatar és que quan el Partit Popular, una majoria democràtica avalada per una majoria en el Parlament, aprova una llei, açò és un acte tirànic i antidemocràtic; quan ho fa el Partit Socialista, és un exercici de llibertat i de democràcia. Clar, darrera aquests conceptes, aquesta diferent vara de mesurar és allà on hi ha la diferència de les coses.

I miri, com a tall d'exemple, perquè vegin un poc la incoherència d'algunes argumentacions. El passat dia 29 d'agost, la premsa publicava la decisió legítima -no la discuteix- de l'Ajuntament d'Esporles, governat en coalició pel Partit Socialista de Mallorca, Iniciativa Verds i Entesa per Mallorca de canviar el nom de la plaça d'Espanya de la localitat per plaça de l'Ajuntament i el de la plaça de la Constitució pel del Jardinet. Cit textualment algunes de les frases dels precursors del canvi, recollides en els diferents mitjans de comunicació. "S'ha fet sense cap tipus d'objectiu polític", segur! És un fet absurd que aquestes places tinguessin un nom diferent al realment utilitzat pels esporlins". "El criteri més important per argumentar l'alteració del nom d'una via és el seu ús popular i tradicional".

La pregunta és, per què el mateix argument té per a vostès diferent valor, en funció de qui el faci servir? Acab aquesta intervenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II. Compareixença RGE núm. 3617/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Administracions Públiques, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (XV).

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la Compareixença RGE núm. 3617/12, del conseller d'Administracions Públiques, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals adscrits al Grup Parlamentari Socialista, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012.

Té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Puc començar, Sr. President? Moltes gràcies. En primer lloc voldria fer una petita puntualització. El Pla econòmic financer d'equilibri de la comunitat autònoma de les Illes Balears no és un document que es quedi només en el present exercici, com sí fa el de mesures d'estalvi del 2012 i que se centra evidentment en l'any en curs. No obstant açò i pel que fa referència a l'àrea concreta de funció pública, s'ha d'assenyalar que l'esmentat Pla d'equilibri preveu en el seu apartat tercer, unes mesures correctores de la despesa, entre les quals es troben les de contenció en matèria de personal.

Però, com ja esmentava abans, aquest apartat no se circumscriu a l'exercici actual, sinó que incideix en l'evolució de la situació financera entre el 2012 i el 2014. De fet, algunes d'aquestes mesures s'havien començat a aplicar amb anterioritat al pla, per la política de contenció i reducció del sobredimensionament de l'administració que posàrem en marxa en el començament de la legislatura. D'aquesta manera, com estic segur que se recordarà, es va començar per minvar el nombre d'alts càrrecs i de conselleries, passant de les deu que hi havia abans, a les sis actuals, juntament amb la Vicepresidència Econòmica. Només en el cas de la que jo presideixo la d'Administracions Públiques, l'estalvi en alts càrrecs supera el 1.300.000 euros en quatre anys.

Abans de l'elaboració del pla, pel que s'interessa aquesta Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, també s'havia procedit enguany i segons la mesura aprovada pel Consell de Govern, de 23 de setembre del 2011, a suspendre el nomenament de nou personal funcionari i interí i de la contractació de personal laboral temporal amb l'Administració. Es va suspendre també el reconeixement del dret a percebre el complement retributiu de productivitat i la reducció de la despesa corresponent a la prestació de serveis extraordinaris, fora de l'horari de feina habitual per part del personal funcionari i laboral de tot el sector públic autonòmic.

La contenció de la despesa que ja estava en vigor abans de l'equilibri, incloïa també la reducció al mínim legal del nombre d'alliberats sindicals institucionals, amb la suspensió de l'aplicació i pactes subscrits per l'Administració de la comunitat autònoma i les organitzacions sindicals més representatives, relatius tots ells al desplegament de l'acció sindical. Es va procedir a més, a suspendre temporal la prolongació del servei actiu dels funcionaris de l'administració de la comunitat autònoma, excepte casos excepcionals, com els treballadors públics que no haguessin cotitzat suficient per poder tenir dret a la prestació oportuna pel concepte de jubilació.

Amb el Pla d'equilibri aprovat el passat dia 6 de juny, es va tramitar la corresponent nota interna, amb la qual s'especificava que les mesures de l'àrea de funció pública eren les determinades en els capítols 2 i 3 del Decret 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit. El capítol 2 de l'esmentat decret es refereix a mesures generals aplicables a tots els treballadors públics; i el 3 al personal funcionari i laboral

dels serveis generals. D'aquesta manera la direcció general competent en matèria de funció pública, va començar a dur endavant les adaptacions necessàries per poder aplicar les modificacions establertes.

Quatre mesos després de la tramitació de la informació, puc dir que les mesures determinades s'han implementat o modificat mitjançant l'aprovació d'una sèrie de normes que intentaré enumerar a continuació. En primer lloc el Reial Decret estatal 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària del foment de la competitivitat; i en segon, el Decret Llei 10/2012, de 31 d'agost, que és el que estableix les mesures addicionals per garantir aquesta estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat.

Respecte de les línies de feina concretes en relació amb les mesures previstes, s'han dictat una sèrie d'instruccions que estan disponibles per a la consulta de qualsevol ciutadà a la pàgina web de la pròpia conselleria. En el cas de les instruccions conjuntes de la directora general de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis i del director general de Pressuposts i Finançament, d'abril d'enguany, sobre la necessitat d'autorització prèvia, tant per al nomenament com per a la contractació, ja sigui de personal funcionari interí, com personal laboral temporal de l'Administració de la comunitat autònoma.

Aquestes instruccions inclouen no obstant les instruccions a la norma general, per intentar contenir el creixement de l'administració en els darrers anys, que nosaltres pensam que era i és absolutament insostenible. I que lògicament tenen a veure aquests casos excepcionals en els quals la suspensió afecta la prestació de serveis essencials per a la comunitat autònoma i per extensió als ciutadans. Posteriorment la Direcció General de Funció Pública, va emetre també la instrucció en la qual es fixen els criteris sobre el control d'entrada i la sortida dels treballadors públics, així com el compliment de l'horari, de la flexibilització horària i de reducció de la jornada.

En darrer lloc, l'ampliació de la jornada laboral a 37,5 hores setmanals. No m'estendré més sobre aquest aspecte, ja que totes les mesures que s'han pres des de la Conselleria d'Administracions Públiques per contenir la despesa, s'han comunicat i informant sobre els terminis i formats prevists per la normativa vigent.

Sí que afegiré que el Pla econòmic i financer de reequilibri, pel que fa a la Conselleria d'Administracions Públiques, tant les mesures que ja s'havien posat en marxa amb les previsions que utilitzen per fer front a la situació que havien de gestionar. Com es pot comprovar, concretament amb el Pla de mesures d'estalvi per al 2012, amb la qual cosa es preveia que el que s'està fent coincideix directament que s'ha congelat l'oferta de treball públic, s'ha incrementat la jornada laboral dels treballadors, incorporant les mesures de flexibilització en el compliment de la mateixa, s'ha suspès temporalment la prolongació en el servei actiu i s'han engegat els mecanismes de flexibilització per a la redistribució del personal. També s'han harmonitzats els llocs de treball, amortitzant places no dotades ni ocupades que sobredimensionaven de forma fictícia l'administració, més enllà del seu volum excessiu. També com impacte econòmic, hi ha la reducció de dies per assumptes propis i la reducció de dies addicionals de vacances que superin els màxims establerts.

Sense cap dubte els majors exercicis d'estalvi per a aquest any en els serveis generals de l'Administració de la comunitat autònoma té a veure en la suspensió de la paga extra de Nadal. Entre funcionaris, personal laboral, personal eventual i alts càrrecs la partida ronda els 7.167.000 euros.

Més enllà d'açò i fins a dia d'avui, les modificacions que segons la sol·licitud d'aquesta compareixença afecten funció pública, no superen substancialment els objectius de contenció que s'havia marcat a través del pla. Segons els plans d'estalvi d'aquest any, la part proporcional del crèdit disponible de la Conselleria d'Administracions Públiques és de 14,5 milions d'euros, referits en concret al capítol 7 i sense repercussions en el personal dels serveis generals de la comunitat autònoma.

I açò és el que puc dir com a primera intervenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal de què els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa se demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar?

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa, diputada, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller per la compareixença, a sol·licitud del nostre grup parlamentari. En primer lloc, corregir el que ha dit el Sr. Conseller que el Pla econòmic i financer que vostès ara diuen que és un pla 2012-2014 el que varen aprovar, però jo li vull mostrar que el que vostès varen presentar són les mesures de contenció del dèficit, mesures d'estalvi any 2012. En base a aquest document, fan tota una sèrie de previsions, d'estalvi o de contenció del dèficit en què em centraré ara, evidentment, en allò que afecta sobretot en matèria de personal, que és de la seva competència.

Posteriorment, ja ho ha dit vostè, s'han aprovat decrets llei, a l'Estat i aquí, autonòmic, però jo li voldria dir que aquest pla de sanejament va néixer absolutament desfasat o mort, perquè es va elaborar tenint en compte que l'objectiu del dèficit per a l'any que ve seria de l'1%, i això sembla que no es complirà. I això, a més, implicarà segurament més retallades en el pressupost de l'any que ve, de l'any 2013, que ara no hi entrarem perquè vostès ens diran que ens avançam i que ja ho podem veure d'aquí a pocs dies. No entraré en les altres valoracions econòmiques. Estam veient com aquests darrers dies el Fons Monetari Internacional ja està donant un toc d'atenció al Govern d'Espanya. Avui mateix s'ha advertit que el Fons Monetari Internacional diu que la prima de risc d'aquest país pot superar els 700 punts. Per què dic això? Perquè el que passi a Europa i a Espanya ens afectarà evidentment sobre les mesures que se prenguin de contenció del dèficit aquí, a les Illes Balears.

Però també està desfasat aquest Pla de mesures d'estalvi 2012 perquè no es va considerar el fet de què Balears s'ha acollit al fons de proveïdors per 843 milions d'euros, i aquests 843 milions d'euros no apareixen com endeutament.

A partir d'ara li faré tota una sèrie de preguntes o dubtes que jo tenc i esper que vostè me pugui resoldre respecte de l'aplicació d'aquest pla. Abans a la pregunta que li ha fet la meua companya de grup, la Sra. Aguiló, ja hem parlat extensament sobre la central de compres, el mateix pla preveia que s'havien d'estalviar milions d'euros. Com estam a punt d'acabar l'any 2012, m'agradaria saber, Sr. Conseller, si ens pot dir quants milions d'euros o quants d'euros simplement s'han estalviat mitjançant la central de compres.

També s'havia previst que es farien fora prop de 1.000 interins en el món educatiu. Tot això era abans de l'estiu; si bé, afortunadament, una vegada que va començar el curs escolar, es va reduir aquesta previsió en l'acomiadament o en la no-contratació de determinats interins en el món educatiu. Volem saber com compensarà el Govern de les Illes aquest desfasament.

La veritat és que la política de personal durant aquesta legislatura, jo diria que ha anat de mal a pitjor. Han estat plens de rumors i de declaracions contradictòries dels diferents membres d'aquest Govern. Vull recordar que primer es va començar dient que s'ampliaria la jornada laboral, com finalment ha passat. Després, crec que va ser el vicepresident econòmic, en tot un membre d'aquest govern, va dir que s'estaven plantejant reduir la jornada laboral per així pagar menys diners als funcionaris. Total, en definitiva, al final el que ha passat és que han augmentat la jornada laboral i els continuen pagant el mateix. És a dir, han perdut poder adquisitiu els servidors públics.

També ens agradaria, Sr. Conseller, que ens digui i ens confirmi si a dia d'avui la Conselleria d'Administracions Públiques està preparant l'acomiadament massiu o un ERO, de més de 300 funcionaris interins. I si també dins d'aquest possible acomiadament massiu, s'inclou personal laboral fix de la comunitat autònoma. En cas que això sigui així, ens agradaria saber quins són els criteris que se segueixen o que se seguiran per arribar a l'acomiadament d'aquests servidors públics, perquè si són certes les informacions que s'han fet públiques,

sembla ser que s'està derivant la responsabilitat als caps de departament perquè siguin ells els que acabin triant aquella gent que queda i aquella gent que se'n va.

Ens agradaria també saber si per fer tot això s'han reunit amb els sindicats, si han reunit, o convocat la mesa de negociació, perquè creim que seria una irresponsabilitat que el Govern prepari ERO, a part dels acomiadaments que ja hi ha hagut fins a dia d'avui des del començament de la legislatura, sense el més mínim diàleg, ni consens, ni negociació, com és obligatori, amb els sindicats.

I arribam ara als decrets llei que són posteriors a l'aprovació d'aquest pla d'estalvi. En primer lloc el Decret Llei 5/2012, que es va publicar en el BOIB dia 1 de juny, preveia tota una sèrie de mesures que en principi havien de ser provisionals, però per sorpresa, tres mesos després, a través del Decret Llei 10/2012, vostès han convertit en mesures definitives; que, per cert, no entraré ara en la forma del decret llei, perquè aquest debat ja l'hem tengut en la convalidació d'aquests decrets llei en el Ple del Parlament, però no vull deixar de dir que evidentment incompleix els requisits establerts a l'Estatut d'Autonomia, a la Constitució per als decrets llei, de tal forma que una de les característiques del decret llei és que les mesures han de ser provisionals, no han de tenir el caràcter definitiu, i el que fa el Decret Llei 10/2012 és tot el contrari, convertir en definitives mesures que abans eren provisionals.

Per posar només un exemple, a l'article 7 d'aquest decret llei 5, se suspenia fins a dia 31 de desembre de 2013 els complements econòmics per a la incapacitat temporal. I ara què fa el decret llei 10, posterior? Ho converteix o ho regula de forma indefinida. Per tant, tot allò que en principi era provisional i es deia, tranquils, tot això són mesures dures, però provisionals fins el desembre del 2013, ara resulta que s'han convertit en indefinides mitjançant aquest decret llei 10, del 2012.

L'exposició de motius que expressa aquest decret llei 10, que l'estan fent o que el dicten perquè s'han d'adaptar al reial decret estatal del mes de juliol, perquè tothom ens entengui, és aquell decret llei que deia que s'havien de suspendre les pagues extra dels funcionaris, reduir sous, etc., aquesta adaptació és cert que la fan, però la fan només a mitges, a mitges en el sentit que la majoria de mesures que vostès prenen en el Decret Llei 10/2012, són mesures que ni els vénen imposades per l'Estat, sinó que les prenen vostès de *motu proprio*.

Una altra cosa és que aprofiten el decret, evidentment, per adaptar-se a les coses a què els obliga l'Estat. Però, a més a més, vostès prenen altres mesures, amb una política d'estrangulament cap als servidors públics i que és incompreensible. Una cosa és prendre mesures d'estalvi i una altra cosa és prendre mesures, que a dia d'avui encara no sabem quin estalvi suposarà i en canvi sí està afectant a milers i milers de servidors públics i està fent molt de mal a l'economia dels servidors públics.

Per altra banda li agrairia, Sr. Conseller, si em pot aclarir si finalment han corregit o quina és la interpretació que fan de l'article 10 sobre les vacances que recull el Decret Llei 10/2012, quan parlen de les vacances dels treballadors públics i que diuen que aquests treballadors públics, supòs que és un error, però així està redactat, tendran dret a "*unas vacaciones retribuidas de 22 días hábiles, por cada año completo de servicio activo*" Què vol dir això? Que si un funcionari porta deu anys de servei actiu té dret a 220 dies de vacances en un any. Supòs que això no és una mesura d'estalvi i supòs també que això és un error. Ho vàrem advertir en el seu dia. Vostè em dirà que això és una anècdota i això és un error, però la literalitat del decret llei diu això i vostès no ho corregeixen.

Per anar acabant, m'agradaria saber també, Sr. Conseller, si aquest decret llei que diu que l'àmbit d'aplicació són totes les administracions públiques, si aquest decret llei s'aplica a la resta d'administracions públiques, perquè les informacions que nosaltres tenim són tot el contrari, que els consells insulars ni volen ni tenen intenció d'aplicar el contingut d'aquestes mesures. Amb la redacció del decret llei els és aplicable, a no ser que vostè em digui tot el contrari, Sr. Conseller.

I un altre tema que em sembla molt greu i que m'agradaria saber quin estalvi suposarà al Govern és aquell article que deroga un acord del Consell de Govern seu, del 29 de juny, que excepciona la suspensió del complement econòmic que completa la prestació per incapacitat temporal, l'excepciona en casos de malalties, de dones embarassades, en determinades intervencions quirúrgiques greus, etc. Això que vostès van fer d'excepcionar aquests casos més greus, resulta que ara, amb el Decret Llei 10/2012, han derogat aquesta excepció i queden fora determinades incapacitats derivades d'embaràs i determinades malalties. Això sincerament em sembla molt greu, perquè ja acarnissar-se encara més amb la gent que pateix determinades malalties i amb les seves baixes em sembla que és tenir molt poca sensibilitat cap als empleats públics.

I per últim, la disposició addicional disset, que parla de la reducció voluntària del complement específic i que tanta polèmica ha aixecat les últimes setmanes, m'agradaria, Sr. Conseller, que vostè m'ho aclarís. Aquesta disposició addicional disset, que vostès en el decret llei han aprovat, diu "*el personal funcionario de servicios generales y docente de la administración de la comunidad autónoma, cualquiera que sea el grupo o subgrupo al que pertenezca, podrá solicitar la reducción del importe del complemento específico a fin de poder-se adaptar al que diu la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de l'administració pública*", és a dir, per facilitar la compatibilitat de la feina pública amb la privada en el cas dels funcionaris.

El Govern ens va dir en boca del Sr. Portaveu d'aquest govern que el que feien era traslladar el decret llei estatal que feia referència a aquest tema, però quan jo tenc el decret llei estatal que fa referència a aquest tema parla de "*los funcionarios de la administración general del Estado pertenecientes a los subgrupos A1 y A2.*" És a dir, s'aplica als funcionaris de l'Estat i no és obligatori que les comunitats autònomes ho traslladin als seus funcionaris autonòmics. Però, a més a més, aquest article estatal preveu un segon apartat que diu que "*se excluye de esta posibilidad -de compatibilitzar una feina privada i una pública als funcionaris- a los funcionarios*

que ocupen puestos en gabinetes de miembros del Gobierno y altos cargos de la administración...”, etc.

Si vostès el que volien era copiar el que deia l'Estat, em pot dir, Sr. Conseller, per què a la seva disposició addicional disset del Decret llei 10/2012 no diuen ni paraula d'aquesta excepció?

Vostès llavors es queixen que l'oposició...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Pilar Costa, ja ...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, ara ja sí que ja acab, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per favor, perquè ja són tres minuts més de temps.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, perdoni, Sr. President, acab. Com deia, Sr. Conseller, vostès es queixen que les oposicions, que l'oposició sempre pensam malament, feim càbales, però el cert és que vostès en matèria d'administracions públiques i de gestió de la funció pública són totalment opacs, mica transparents. Em pot confirmar, Sr. Conseller, si és cert que estudien la possibilitat d'augmentar a quaranta hores la jornada laboral per als funcionaris públics?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Diputat Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. La veritat, Sr. Conseller, m'ha sorprès que a l'hora d'exposar les mesures d'estalvi del 2012 es centrés bàsicament en els dos decrets, en els decrets lleis que afecten les mesures d'estalvi al personal, al treballador públic. Pens que és cert, que és molt important, però pens que vostè mateix altres vegades ha posat damunt la taula altres mesures lligades al Pla econòmic i financer, a algunes de les quals es fa referència en el Pla de mesures d'estalvi de 2012, a algunes no, però que vostè sí que les ha reiterat moltes vegades i, per tant, a les quals jo em referiré.

En qualsevol cas, només un apunt a dir als dos decrets que afecten el personal, dos punts perquè crec que aquest debat l'hem tengut al Plenari de forma detallada i extensa i dir que el nostre grup ja ha expressat en altres ocasions la crítica de com s'han duit a terme, com s'han aprovat aquests decrets, sense diàleg i sense negociació col·lectiva; o, un diàleg, una negociació col·lectiva que ha estat reclamada reiteradament pels sindicats i que no han tengut resposta, tot el contrari, la negociació es produeix sempre després, una vegada estan aprovats, una vegada totes les ambigüitats i les interpretacions d'aquell decret llei es posen damunt la taula, després el Govern necessita el diàleg amb els sindicats. Nosaltres pensam que aquesta no és la forma adequada.

Tampoc no faré la crítica que hi ha coses molt concretes com les incapacitats temporals, una autèntica barbaritat com es regulen i que l'únic que fan és castigar aquell treballador públic que està malalt, com regula les baixes i com l'afecta.

Dit açò, i en tot cas en podem parlar extensament, però jo voldria centrar-me en aspectes més concrets relacionats amb el personal i també en altres mesures que el Govern ha anunciat, que afecten i que seran mesures d'estalvi. Una d'elles, crec que d'actualitat i, a més, el conseller n'ha fet declaracions públiques, es refereix a l'auditoria tècnica, tècnica segons hem pogut llegir pels mitjans de comunicació, que pot afectar, que afectarà la reducció de 300, uns 300, més de 300, no ho sabem, treballadors públics, funcionaris interins i que crec que avui és el moment d'explicar de forma clara i transparent quina és la intenció d'aquesta auditoria, amb quins criteris s'ha encomanat aquesta auditoria, com es desenvolupa aquesta auditoria. Entre d'altres coses perquè aquest grup, cada vegada que demana informació per poder contrastar allò que li arriba per altres vies amb el que diu el Govern, moltes vegades es troba amb una sola opinió.

Vull recordar que fa dues setmanes aquest conseller demanava la compareixença del conseller de Presidència, el Sr. Gómez, i el Partit Popular li deia que no era necessària, per preocupar-me també per la reestructuració del sector públic instrumental i com afectava el seu personal. Ahir, precisament, en una resposta escrita el Sr. Gómez, a un caramull de preguntes que li feia en aquest sentit, em contestava a totes elles amb la mateixa resposta: “cada ens del sector públic instrumental executa les seves mesures de racionalització.”

Pot pensar que estic absolutament sorprès, entre d'altres coses perquè és una resposta per a no dir res i perquè és una resposta autènticament sorprenent. Si cada ens del sector públic instrumental executa les seves mesures amb els seus criteris, doncs preocupat hi estic. M'agradaria saber, quins criteris aplica, en aquest cas, la seva conselleria en aquesta auditoria tècnica, i quins criteris aplicarà a l'hora de triar aquelles places que són susceptibles o que són d'eliminar dins la relació de treball?

En segon lloc, també m'agradaria que expliqués avui, que aprofités una altra qüestió que vostè moltes vegades ha lligat a la necessitat d'estalviar recursos i que jo crec que els municipis continuen preocupats, cada estiu hi estan, però en aquest moment que encara som a molt llarg termini que es pugui produir, crec que és el moment també de saber quina és la previsió de la conselleria quant a la policia turística. És una

incertesa constant, el tenim per al 2013, s'han dit algunes coses, a mi m'agradaria que avui vostè aprofités per explicar-les aquí i efectivament si el criteri que s'aplicarà respecte d'allò que s'ha debatut amb els diferents municipis doncs és el que els mitjans de comunicació han transmès.

Altres mesures que la conselleria lliga a les mesures d'estalvi, una d'elles és el Pla de simplificació administrativa. Constantment en el Plenari ens trobam preguntes orals on, per fer elogi de totes aquelles mesures de simplificació, es lliga a un estalvi, a un nombre d'euros, de mils d'euros, que van lligats a aquesta simplificació administrativa. Un mitjà de comunicació menorquí deia, doncs que el lligava a vostè en aquesta guerra contra la burocràcia. Pot estar segur que si és així el nostre grup estarà al seu costat quan la burocràcia vol dir tràmits innecessaris, repetitius, tràmits que evidentment no suposen res de positiu ni per a l'administració ni per a l'afectat ni per a l'usuari, però que donen garanties. Nosaltres, moltes vegades, hem vist que aquesta simplificació va lligada a una desregulació o a una nova regulació, una nova forma de regular aquella mesura, però més enllà d'açò jo sí que li voldria, insistesc, no hem vist, el ciutadà no ha vist cap resultat respecte de la simplificació administrativa. El ciutadà no l'ha vist.

Però ara sabem alguns nombres que jo crec que s'haurien d'estudiar amb molt de detall, alguns nombres que vostè ha donat respecte d'aquests resultats. El ciutadà el que veu és que per treure la targeta sanitària abans ho feia en tres minuts i avui necessita tres dies i, a més a més, ha de pagar. Veu que per viatjar, i aquell que viatja dos o tres dies cada setmana ho sap, necessita un certificat de resident. S'aplica una mesura i després es diu, bé, d'aquí uns mesos tendrem un sistema telemàtic i açò es resoldrà. No es podria pensar una forma de resoldre i d'aplicar aquestes mesures?

La conselleria es preocupa per la simplificació administrativa que afecta els ciutadans, tots els ciutadans, vengui de qualsevol administració? Quina és la simplificació administrativa que ha detectat realment el ciutadà? Tampoc no l'han vista les famílies quan han anat a matricular a aquest curs els seus fills, una família que tenia tres germans ha hagut de presentar tres vegades exactament la mateixa documentació; on és la simplificació administrativa? On és la reducció de paperassa que suposarà no un estalvi no només per a l'administració, sinó també per a les famílies? On és?

Avui també s'ha dit, s'ha parlat a una pregunta de la central de contractació i, com també s'ha dit, doncs el nostre grup parlamentari ja li va expressar el total suport per aquesta figura perquè pogués suposar, suposàs, efectivament, un estalvi i un millor ús dels recursos públics. Dins el pla s'esmenta que suposarà un estalvi d'un 15%, jo crec que avui estaria bé dir a veure si es compleix aquesta previsió o si la previsió es manté, com a mínim. I en qualsevol cas, si també s'ha avaluat, dins aquest pla, l'impacte que pugui tenir sobre les empreses d'obres, de serveis, de subministres de les Illes Balears. Impacte positiu o negatiu que pugui tenir per a aquestes empreses atès el desplegament normatiu que es fa de la central de contractació.

Finalment, voldria acabar amb una altra qüestió, que avui crec que també és el moment de detallar, en el Plenari n'hem parlat altres vegades, però arran d'algunes informacions que la seva conselleria ha publicat, també de forma, bé, no recent, però que ha publicat a la seva pàgina web, m'agradaria que avui expliqués aquella denúncia que constantment el Govern ha utilitzat que durant la legislatura anterior es varen contractar, no ho sé, jo ja he arribat a escoltar 6.000 treballadors; m'agradaria avui que m'expliqués d'on surten aquests 6.000 treballadors. I si no em diu que són 6.000, em digui que són 3.000, però jo crec que avui estaria bé contrastar-ho amb una altra informació que surt publicada, precisament per vostès, a la pàgina web, i realment posar les coses clarament damunt la taula, perquè crec que s'ha fet un ús absolutament desvirtuat i manipulat d'una realitat i que crec que estaria bé analitzar i que els ciutadans tenen el dret a conèixer amb total precisió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Administracions Públiques per la seva compareixença i per explicar quines són totes aquestes mesures d'estalvi que apliquen des del seu govern i des del seu departament. I sí, és cert, vostè ho ha recalcat, que totes aquestes mesures són anteriors a l'aprovació del Pla de reequilibri de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que va ser aprovat per a l'any 2012. I efectivament, dir que totes aquestes mesures ja entraven dins la línia d'actuació del nostre partit, del Partit Popular, el qual en el seu programa electoral en va recollir moltes d'elles.

Però també vull destacar que és curiós com pica l'aprovació d'aquest Pla de reequilibri de la comunitat autònoma de les Illes Balears a l'oposició i probablement sigui perquè ells varen intentar aprovar aquest pla durant dues o tres ocasions i Madrid no els ho va aprovar. Nosaltres a la primera, pràcticament el primer o el segon mes de la legislatura, ho vàrem aconseguir, a més amb un govern d'un altre color polític. Per això crec que té més mèrit encara i que es veia d'una manera clara i ben reflectida l'interès que tenia el Govern de les Illes Balears, que no era un altre que lluitar juntament amb els ciutadans per l'interès general de la nostra comunitat autònoma.

Aquest pla i totes aquestes mesures que vostè ha anunciat creim que són absolutament necessàries per tal de contribuir a la reducció de la despesa pública i efectivament quan nosaltres parlem de despesa pública doncs parlem de personal de la comunitat autònoma de les Illes Balears i totes aquelles mesures que vostè ha esmentat.

Li donam l'enhorabona perquè amb aquestes mesures primer varen afectar el nombre de conselleries del Govern de les Illes Balears, per tant, aquesta va ser la primera, reduir el nombre d'alts càrrecs i d'aquesta manera es posaven les bases del que havia de ser una administració pública que no estigués sobredimensionada i que no servís a la classe política, sinó tot el contrari, una administració pública equilibrada i coherent tenint present la situació econòmica que vivim. Amb aquella primera mesura, per tant, ja es veia aquella nova política que aplicarien vostès des del Govern del Partit Popular, una política basada a donar suport a totes aquelles mesures que són necessàries a moments de crisi i que són absolutament importants.

Vostè també ha fet esment de la suspensió del nomenament del nou personal funcionari interí i de la contractació de personal laboral, sempre aquesta mesura presa amb caràcter temporal fins que la situació econòmica permeti prendre altres tipus de mesures.

També ha parlat vostè de suspendre el reconeixement del dret a percebre complements retribuïts de productivitat i dels serveis extraordinaris per part dels funcionaris i del personal laboral, per tant, una altra mesura d'estalvi.

Una altra mesura important ha estat la reducció del nombre d'alliberats sindicats ajustant-nos al mínim que estableix la llei, per tant, sempre complint de manera escrupolosa amb la legalitat vigent, donant, per tant, plenes garanties que es desenvolupi l'activitat sindical. Allò que no és possible és tenir un nombre desmesurat d'alliberats sindicals que en aquests moments no ens podem permetre i amb això els ciutadans hi estan absolutament d'acord.

Vostè ha dit també que s'han fet les adaptacions necessàries per poder aplicar totes les normes que es deriven del Decret llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal, mesures que volem insistir, maldament es vulgui dir el contrari, són mesures de caràcter temporal. A més a més, al llarg del decret s'especifica la temporalitat i els terminis d'aquestes mesures, però si hi ha hagut modificacions sempre aquestes modificacions són tenint present que aquestes mesures s'han de mantenir mentre perduri la situació de crisi econòmica que patim en aquests moments tant aquí, a la comunitat autònoma, com a Espanya.

Òbviament nosaltres hem d'adaptar el nostre ordenament jurídic a la regulació normativa que es fa des de Madrid i sabem perfectament que des del Govern d'Espanya també la línia de mesures per estalviar en matèria de personal van en aquesta direcció, no a prendre aquestes mesures de caràcter permanent, com s'afirma des de l'oposició per contaminar el debat polític, sinó que aquestes mesures es prenen amb caràcter temporal ateses les circumstàncies econòmiques en què ens trobam. Mesures que, ja hem dit en reiterades ocasions, no són agradables ni fàcils de prendre, però que s'han d'adoptar per una qüestió de responsabilitat, i això és el que a vostè, Sr. Conseller, el diferencia dels partits polítics que en aquests moments es troben a l'oposició.

Nosaltres entenem que és molt recurrent fer demagògia en aquestes qüestions, però creim que no és responsable. Crec que més enllà dels debats quan sortim d'aquesta comissió hi ha les realitats, i avui el que volen els ciutadans són fets i són mesures que puguin afavorir el futur dels treballadors d'aquesta comunitat autònoma.

També vull posar de manifest que vostè mai no ha qüestionat els drets adquirits per part dels funcionaris o dels treballadors públics que s'han anat adquirint al llarg dels anys; a més a més governs del Partit Popular també han contribuït i han participat d'una manera molt activa perquè els funcionaris tinguessin tots aquests drets. Però sí està clar i és evident, i vostè ho ha dit, també ho ha dit el vicepresident del Govern, que aquests moments de dificultat s'han de situar els treballadors públics al mateix nivell quant a avantatges laborals que els treballadors de l'esfera privada, i això no perquè no siguin mereixedors d'aquests drets i d'aquests avantatges sinó perquè en aquests moments s'han de fer aquests sacrificis temporals amb la resta de la població activa. Per tant consideram que són sacrificis solidaris que en uns moments de dificultats s'han de fer. Insistim, són mesures de caràcter temporal que van condicionades a la situació econòmica que vivim.

També vostè ha destacat altres qüestions, com són l'ampliació de la jornada laboral a les 37,5 hores setmanals, cosa que tampoc no ha agradat a l'oposició, i jo crec que a l'oposició el que no li deu agradar és que es faci feina. Nosaltres creim que és important en moments de crisi estimular al màxim els treballadors de la nostra comunitat autònoma perquè facin aquesta feina, i creim que com una de les mesures d'estalvi importants hi ha aquesta que també es va aprovar des del Govern.

I he de dir que vostè mai no ha dit o ha difós rumors, aquests rumors que és tan negativa per als treballadors de la nostra comunitat autònoma, sinó tot al contrari, els que estan interessats políticament a difamar i a dir *cuidado que viene el coco* és l'oposició, i això fa que el clima laboral sigui un clima laboral no adient, sigui un clima laboral enrarit, i que faci que hi hagi crispació i agitació entre els treballadors públics, i de tot això s'aprofita l'oposició d'aquesta comunitat autònoma. Per tant creim que això és una qüestió absolutament irresponsable i que no han d'anar per aquí els tirs sinó tot al contrari.

També s'ha demanat on són els acords funcionaris, o on és la urgència de totes aquestes mesures. Nosaltres una vegada més volem defensar el criteri normatiu del Govern de les Illes Balears que utilitza el decret llei, perquè és evident que, donada l'extraordinària i urgent necessitat, com diu l'Estatut d'Autonomia, és l'instrument normatiu idoni per tal de prendre totes aquestes mesures i per tal de donar suport al que fa el Govern de les Illes Balears i donar-li aquest suport normatiu.

I per acabar li he de dir, Sr. Conseller, que nosaltres donam suport a aquesta línia, amb aquesta feina que s'està fent. Creim que el compromís amb el dèficit públic és prioritari, aquest compromís una vegada més ha sortit reforçat a la Conferència de Presidents, a la qual va anar el nostre president; prèviament es va reunir amb les forces de l'oposició, per tant és una qüestió que maldament aquí no es digui tothom sap que és necessària perquè ens jugam el nostre futur.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller té la paraula per contestar totes les preguntes o observacions dels grups parlamentaris.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Intentaré donar resposta a totes les qüestions, que són moltes les que s'han plantejat, però sí que em permetran vostès que pugui assenyalar de qualque manera el punt de partida a partir del qual el Govern..., el nou govern va entrar, la situació que es va trobar, que explica de qualque manera una gran part de les mesures que hem hagut de prendre per tal d'afrontar la situació.

Primer, el que sí vull dir és que el Pla econòmic i financer de reequilibri l'únic que pretén és reconduir la situació que ens vam trobar. És un document que marca un full de ruta amb una sèrie de mesures, que contempla açò, solucions; agradaran més o manco, es compartiran més o manco però aporta solucions per escrit per tal de sortir de la situació. Aquest pla es va presentar en seu parlamentària i va ser aprovat pel Consell de Govern, cosa que altres plans no van sofrir aquest procés, és a dir, més transparència i més exposició al públic crec que és difícil.

Em sap greu fer alguna referència al passat, però és necessària. Entre el 2007 i el 2011 es van disparar les despeses, unes despeses que quasi ens duen a les portes de la intervenció, amb un dèficit altíssim, amb uns pressupostos prorrogats, amb unes nòmines, entre cometes, enlaire; no es pagava als proveïdors, s'havia reduït un 5% el sou dels funcionaris, es varen congelar les pensions, va pujar l'IVA, l'IRPF... De qualque manera algunes d'aquestes mesures s'assemblen a algunes de les mesures que aquest govern ha hagut de prendre també, però amb açò el que vull dir és que hi ha en algunes de les mesures una solució de continuïtat entre l'anterior govern i aquest; tard, però es van prendre. Fins i tot record unes paraules de l'anterior president, amb què anunciava l'amortització de places no dotades, de disminució de l'administració, de reestructuració del sector públic, que desafortunadament van quedar en poca cosa, com vostès recordaran.

Què és el que feim nosaltres? Idò de qualque manera reconèixer la situació per poder-la afrontar amb dades objectives, amb mesures que realment aturin aquesta ciclogènesi en què estàvem immersos, i vull recordar que fruit d'aquestes mesures, moltes de les quals ja s'han explicat aquí en altres sessions, fins i tot, fa que ara mateix la comunitat autònoma de qualque manera estigui al capdavant del compliment del dèficit. Mesures més o manco populars, mesures dures de prendre, però mesures de qualque manera valentes perquè afrontam de cara la situació i la reconeixem.

Entrant a algunes de les qüestions que se m'han plantejat, la Sra. Costa em demanava quin estalvi hi havia en qüestió de la central de contractació. Si ha escoltat la meua primera intervenció a la pregunta podrà veure vostè que estam ara en ple procés de licitació dels diferents contractes marc, etc., etc. No li puc donar una xifra concreta perquè no està tancat encara..., el decret és recentíssim, els convenis marcs estan en aquest procés, confiam d'aquí a final d'any començar a tenir tancats alguns d'aquests expedients, però per la informació que tenim es calcula que en funció dels serveis que es puguin conveniar està entre un 10 i un 30% d'estalvi, són estalvis importants.

Em demana sobre la situació dels interins del sector educatiu. Bé, jo, com vostè sap també, perquè va ser també consellera de Funció Pública, tant els interins d'Ib-salut, els estatutaris, com els d'educació, idò segueixen el seu propi procés, i jo el que sé és que dins aquest capítol se segueix el full de ruta establert per la Conselleria d'Educació, és a dir, no li puc donar més informació.

Respecte d'aquesta notícia que va sortir al diari de l'acomiadament massiu, jo em torn remetre a la informació que vaig donar, on dic que el que confirmava és que fa uns mesos el Govern i la Conselleria d'Administracions Públiques varen començar a elaborar una auditoria tècnica per tal de reorganitzar les places de funcionaris i laborals que hi ha a la comunitat autònoma, i en aquesta línia és el que s'està treballant. Ara mateix aquesta auditoria tècnica no està finalitzada, estam en ple procés d'elaboració i fins que no tinguem aquest document tancat és pràcticament impossible dir cap on aniran les decisions que s'hagin de prendre. L'auditoria tècnica està conformada per grups de feina per a cada conselleria, on hi ha els representants de recursos humans de cada conselleria i un representant de la Conselleria d'Administracions Públiques. També es consulta i es treballa no només amb els caps de departament sinó amb els caps de servei, s'estan analitzant totes les dades; confiam que d'aquí a final d'any puguem tenir alguna informació objectiva i palpable. Açò és el que li puc dir.

Sobre la qüestió de si les mesures són definitives o no. Miri, totes les mesures de..., bé, totes no, no vull ser taxatiu, però moltes de les mesures que està prenent aquest govern tenen aquesta vocació de temporalitat. Són mesures que es plantegen per tal d'afrontar la situació que ens hem trobat i per tal de sortir d'aquesta difícil situació econòmica. A mesura que es vagin -i amb açò crec que don resposta al mateix plantejament que m'han fet els diferents grups parlamentaris- a mesures que vagi millorant la situació econòmica es podran anar aixecant o suspenent algunes d'aquestes mesures que s'han hagut de plantejar.

Sobre la interpretació de les vacances dels treballadors públics, bé, un pot veure el got mig buit o mig ple. Evidentment nosaltres el veim mig ple i la interpretació és la que és. En la qüestió dels 22 dies no hi ha absolutament cap variació, Sra. Diputada.

El decret llei..., les lleis s'apliquen per tal que tots les hagin de complir, i algunes administracions tardaran més o manco, tindran més o manco facilitat d'adaptació, però les lleis són per complir-les i aquest és el marc en què ens movem.

Respecte de les IT, sobre les excepcions de les IT, bé..., sí que li puc dir que respecte de les hospitalàries hi ha les excepcions per intervenció quirúrgica, per baixes per maternitat, riscos per a l'embaràs, i que paral·lelament s'està parlant amb els sindicats sobre eixamplar aquestes excepcions respecte dels embarassos que tinguin risc o que hagin de necessitar repòs, i també les hospitalitzacions pre o postoperatòries. S'estan negociant més excepcions i açò és el que li puc dir ara mateix perquè no hi ha més informació. Posarem tota la màxima voluntat per tal que puguem tancar acords en aquest sentit.

Sobre la qüestió del complement específic, bé, és que jo entenc cap on volen anar vostès, però és que no hi ha res a amagar al respecte. Es dóna una facilitat, es dóna una sortida per tal que empleats públics puguin tenir més facilitat per tal de poder exercir una activitat privada. No hi ha absolutament res més a dir al respecte.

Els criteris... Ah, perdó, que se m'ha oblidat. Arran de la qüestió que m'ha plantejat el portaveu del PSM sobre els criteris de l'auditoria tècnica, li he explicat un poc com s'han conformat els grups de treball, i tots els grups de treball tenen un marc en què es mouen: racionalitat, eficiència, eficàcia i aconseguir un millor servei al ciutadà. Açò és el que s'està fent; arran de l'enquesta que es va passar a tots els funcionaris públics de serveis generals s'està recollint aquesta informació, s'està sistematitzant, s'està analitzant, i són aquests grups de feina els que estan fent el treball.

Després ha fet vostè una intervenció sobre qüestions de simplificació administrativa. És cert que ens vam trobar una situació en què s'havien fet poques passes en aquest sentit, i jo puc entendre que hi hagi una certa prevenció sobre els resultats de les mesures que volem impulsar; ho hem detectat a les reunions amb els diferents col·lectius on hem explicat el decret de simplificació documental i, bé, sí, és cert que ja hi havia qüestions vigents des de l'any 92 quant a simplificació documental que no s'havien aplicat mai, però sí que és cert que avui en dia comptem amb uns recursos tecnològics que ens permeten una facilitat d'accés i una operativitat que fa quinze anys o vint no es tenien, i és aquest avantatge el que volem impulsar. Com vostè sap el decret de simplificació estarà aprovat a final d'any i confiam que poc a poc puguem anar mostrant resultats en aquest sentit, i estam quasi segurs, segurs, que açò suposarà un estalvi substancial tant en desplaçaments com en càrrega econòmica directa sobre els empresaris i els ciutadans en general.

Crec que he donat resposta també a la qüestió de la central de contractació que m'havia fet el PSM.

I la contractació dels..., bé, les diferències de xifres entre els 6.000 funcionaris públics que hi havia abans o que es van incorporar, miri, jo dia 11 del 9 vaig donar complida resposta al Parlament sobre aquesta qüestió. Quan el Partit Popular arriba al govern ens trobam amb un total de 29.999 empleats públics treballant per a la comunitat autònoma, entre personal fix i no fix. La xifra oficial quatre anys abans, el juliol del 2007 -açò són dades que surten directament de la base de dades- era de 23.984. La diferència és de 6.015 persones més durant aquests quatre anys anteriors, uns com a funcionaris, altres com a interins, altres com a laborals tant fixos com temporals, i el que vam dir és que el principal increment es produeix entre el gener del 2011, quan es comptabilitzen 26.430 empleats públics, i el juliol de l'any passat; són exactament 3.569 persones més. En sis mesos, abans de les eleccions, entren aquestes persones. És un augment d'un 26,8%.

I respecte a la intervenció del Grup Popular coincidisc amb vostè que moltes d'aquestes mesures s'haurien d'haver afrontat amb una certa antelació, no esperar que la situació entrés dins una dinàmica que ens obliga que les decisions siguin molt més dures. En aquest sentit nosaltres reconeixem la situació que ens hem trobat, intentam afrontar-la de la millor forma possible, aplicant sentit comú i els pocs recursos que té l'administració pública, i en aquest sentit açò és el fil conductor que ens du a treballar en aquest sentit.

Torn a insistir: les mesures són temporals, a mesura que vagi millorant la situació es podran anar aixecant unes o altres, i coincidisc amb vostè que es fa necessari que aquestes mesures, dins aquesta temporalitat, comptin també amb el clima adequat de sentit comú per tal que la situació no derivi cap a situacions que cap de nosaltres no desitjam. Són mesures no agradables de prendre, però també hem de ser valents per dur-les a terme i, com dic, intentar salvar de qualque manera la situació.

I crec que no m'he deixat res, almanco de les notes que tenc. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Ara, torn de rèplica per als grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Bé, escoltar aquí que el clima de tensió o mal clima laboral que pugui existir entre els funcionaris públics d'aquesta comunitat autònoma és també culpa de l'oposició, ja no sé què arribarem a escoltar! Després d'haver sentit ahir en el Ple del Parlament que el president del Govern, Sr. Bauzá, diu que la culpa dels pressuposts generals de l'Estat del Sr. Rajoy són culpa del Partit Socialista, ja ens podem esperar qualsevol cosa; menys culpa seva, vostès no tenen cap responsabilitat de res? Idò no sé què fan aquí asseguts, si no tenen responsabilitat de res, per què són aquí? M'ho volen explicar?

Però bé, dit això, li diré que no és a l'oposició a qui no li agraden les mesures que vostè ha exposat aquí. Efectivament, no ens agraden. Però no és només a nosaltres, si fos només a nosaltres encara entendria el seu discurs. Però és que no agraden a cap dels afectats, absolutament a ningú! Tenen en peu de guerra al carrer, als treballadors públics, als docents, el personal sanitari. És que no tenen ningú que les faci costat! Això en l'àmbit públic, també podríem parlar de l'àmbit privat, que no és el cas. Per tant, són vostès els que han empipat la ciutadania i, en aquest cas, els servidors públics. I per què?, perquè en comptes de prendre mesures, que això ho podríem compartir, de reorganització, aquesta reorganització s'ha convertit en una caça de bruixes i en un acomiadament massiu, que ja l'han fet i el que vendrà, perquè jo he dit abans que havia sentit rumors, però no és que fossin rumors, tot comença amb un rumor, que es confirma posteriorment en els mitjans de comunicació i que acaba confirmant el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

Miri, dia 4 d'octubre és quan surt que el Govern està fent feina per acomiadar a més de 300 funcionaris públics. I vostès dia 5 d'octubre, el dia després, confirmen, i ho ha fet avui també aquí, que s'està fent una auditoria tècnica per a aquesta reorganització de les places de funcionaris. No em digui que no, que dia 5 d'octubre vostè va dir això. No acaba de dir que estan fent una auditoria tècnica? Bé, aclareixi-m'ho, si estan fent una auditoria tècnica. I si aquesta auditoria tècnica és amb l'objectiu d'acomiar funcionaris interins. Tampoc no m'ha aclarit si a més de funcionaris interins, s'inclou també el personal laboral fix. Ara diu que l'auditoria no està acabada, perfecte. Idò esperarem que l'acabi. El que demanam des del Grup Socialista és que qualsevol mesura d'aquest tipus hauria de comptar, com a mínim, amb el diàleg, el consens i la negociació amb els sindicats.

I per no allargar-me molt més, ha fet menció aquí sobre si no havíem escoltat allò que vostè havia dit de la central de compres. Sí, ho hem escoltat. També que al final per a l'any 2012 l'estalvi haurà estat zero, com que no està en marxa, l'estalvi serà zero. Jo li deman, Sr. Conseller, si vostè amb el Pla de mesures d'estalvi any 2012 va preveure uns estalvis de milions d'euros, i això no es complirà, evidentment aquest pla d'estalvi neix mort, perquè només en aquest cas concret de la central de compres no estalviarà vostè ni un sol euro, perquè ha reconegut que fins a final d'any no estaria el tema enllestit.

No m'ha contestat tampoc, Sr. Conseller, i li ho torn a reiterar, si és cert que el Govern està estudiant la possibilitat d'ampliar la jornada laboral dels treballadors públics a 40 hores. Jo no vull parlar de rumors, vull que me digui si ho està estudiant o si no ho està estudiant. Tan fàcil com això. O és blanc o és negre.

I per últim una dada o una norma que el Govern ha posat en pràctica i que avui ha tornat defensar el Sr. Conseller. Ens diu que no pensem malament sobre la disposició addicional dissetena d'aquest Decret Llei 10/2012, perquè els funcionaris puguin comptabilitzar, a més de la seva feina pública, una feina privada, això ampliat a qualsevol tipus de funcionari, de qualsevol grup i de qualsevol categoria. Jo li he de dir, Sr. Conseller, que des del nostre grup i des del nostre punt de vista, tenint en compte que som en un país amb més de 5 milions d'aturats, en una comunitat autònoma que té més de 77.000 aturats, no ens sembla que sigui la mesura més adequada per

facilitar que hi hagi gent que tengui més d'una feina i que, en canvi, això provoqui que tinguin menys possibilitats de trobar feina aquests 77.000 aturats que hi ha a les Illes Balears.

Evidentment, no podem compartir aquesta mesura que, com dic, es recull en aquesta disposició addicional dissetena del decret llei, no només per al personal funcionari del serveis generals, sinó també per als docents de la nostra comunitat, qualsevol que sigui el grup o subgrup al qual pertanyen. I no és que nosaltres siguem malpensats, sinó que vostè me diu que això ho fa perquè està copiant el decret llei estatal. I li reiter, per què no l'ha copiat del tot, el decret estatal? Per què no exceptua d'aquesta possibilitat de compatibilitzar una feina pública i privada dels funcionaris públics aquells que estan en els gabinets polítics?, és a dir, a gabinet dels membres del Govern, com sí ha fet el Decret llei 20/2012 de l'Estat. Vostès copien el que volen i el que els interessa i el que no els interessa ho deixen fora.

M'agradaria, Sr. Conseller, que per favor me contestàs les coses concretes que no ha fet abans, supòs que per oblit, perquè així tots manejarem la mateixa informació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que en primer lloc és important deixar clar, almenys al Grup Parlamentari Popular, que quan imputa uns rumors als grups de l'oposició, pot ser una declaració com qualsevol altra, jo crec que és més narrativa que real, però s'hauria de veure com es combat qualsevol rumor. Açò és el que hauria de preocupar, com es combat? Es combat amb diàleg amb els agents socials i es combat amb transparència. I jo cada vegada que faig una petició de compareixença en aquesta comissió perquè un conseller expliqui la seva gestió, el Grup Popular hi posa obstacles i ho evita. Aquesta és la mesura i la manera d'entendre la transparència per part del Partit Popular. O bé el conseller Gómez, i torn a insistir, respon a preguntes parlamentàries escrites, amb allò que pugui evitar dir res. És la retòrica del no dir res. Perquè contestar davant les preguntes de quins criteris s'utilitzen en la reestructuració del sector públic instrumental que cada ens executa les seves mesures de racionalització, és una autèntica vergonya. Però bé, si aquesta és la transparència que vol aplicar el Partit Popular, doncs no trobi estrany que generi rumors. No sé si als grups de l'oposició o precisament al carrer, que crec que és allà on n'hi ha més.

Efectivament, les dades són les que hi ha i vostè ha utilitzat unes dades que efectivament estan penjades a la pàgina web, referides a aquests hipotètics 6.000 treballadors que es van contractar. Jo també faré la lectura d'aquestes dades. Efectivament, des de l'1 de gener a l'1 de juliol del 2011 hi ha un canvi, vostè diu que és on es produeix el canvi més important. Jo li diré quin és el canvi, estan penjades a la pàgina web. Per tant, qualsevol persona podrà contrastar la lectura que vostè en fa i la lectura que jo en faig. Entre aquest període, l'increment de personal és de 3.569 persones, treballadors i treballadores. Un increment, que també es pot detectar sense cap interpretació, numèrica i clara. És el resultat de la incorporació del personal estatutari, que representa 4.525 persones. Incorporació del personal estatutari, jo crec que no fa falta explicar què vol dir. No són nous contractes, sinó que és la regularització, la resituació d'un personal i d'una reducció, també s'ha de dir, de 956 treballadors, derivats una part d'ells de la reestructuració i la reducció del sector públic, ja iniciada pel Govern anterior.

Tampoc no es diu i estan també en aquestes dades, en el darrer requadre, els treballadors que formen part de les entitats públiques empresarials. I no s'aprofita per dir que durant aquest període hi ha una disminució d'aquest sector en 976 treballadors. Amb una diferència tal vegada, açò ja ho pos jo, no ho posen les dades que hi ha aquí. El procediment que s'utilitza per acomiadar..., ara s'utilitza "no continuar el contracte" d'alguns treballadors. En aquest moment el mecanisme que s'utilitza és l'obscuritat absoluta, la incertesa absoluta per part dels treballadors. I tant és així que amb temor esperen en el seu lloc de feina que els cridi el corresponent gerent o el responsable, perquè el digui "tu sí continues, tu no continues". Sense que ningú, ni treballadors, ni sindicats no coneguin exactament quins criteris objectius -hem de pensar, objectius- s'apliquen per fer aquesta tria.

Davant l'obscuritat, un no pot fer més que interpretar. Però és que no tenim cap altra solució, si el Govern no és transparent, no podem contrastar els rumors amb l'opinió del Govern. Doncs jo no hi trob criteris ni d'eficàcia, ni d'eficiència, ni de capacitat, ni d'antiguitat en la selecció del personal que s'ha fet. No n'hi trob. No posaré noms de persones en concret, però en algun moment determinat se n'hauran de posar. I en canvi, perdoni que li ho digui, sí que trob l'elecció per afinitat política. I no li ho dic d'allò que vostè ha aplicat, perquè no ho pot dir, però li dic perquè davant d'aquesta auditoria tècnica el que li reclam al conseller d'Administracions Públiques és que no faci el mateix que està passant en altres conselleries. Li deman transparència. Vostè m'ha dit que els criteris són d'eficàcia, eficiència i racionalitat. D'acord, però al cap i a la fi jo crec que s'ha de dir quin és l'objectiu final: reduir el nombre de treballadors, funcionaris interins al servei d'aquesta eficàcia, eficiència i racionalitat, quin criteri s'utilitzarà per triar els treballadors que sí poden mantenir..., o els llocs de feina, perquè no hauríem de parlar de treballadors, dels llocs de feina que sí són necessaris o els que no ho són.

Respecte de les IT, només un comentari. Anava en aquest sentit la resposta que vostè ha donat. Efectivament, ara després d'haver aprovat el decret llei, el Govern s'asseu amb els sindicats per negociar noves excepcions. Açò és el que li plantejàvem ja en plenari, per què no ho fa a l'inrevés? Per què no s'asseu abans de tramitar un decret llei, d'aprovar un decret llei i estableix un document que sigui coherent, que sigui..., jo crec que no dóna cap seguretat jurídica aprovar un document i l'endemà, i li he de dir que jo era el que li demanava també que l'endemà es reunís amb els sindicats perquè hi havia moltes indefinicions, ambigüitats i irregularitats, s'hagi de produir aquesta modificació, aquest nou pacte.

I acab, no afecta les mesures d'estalvi. Però jo sí que li voldria posar de manifest només una cosa. A la modificació de la Llei de normalització lingüística, a través de la Llei de funció pública, vostè parla de llibertat i jo crec que l'únic ... i li vull posar damunt la taula només una reflexió, ha posat llenya a una dinàmica institucional que és la de fer el castellà com a llengua preferent. Darrer exemple, la setmana passada s'entregava l'avantprojecte de llei del sector públic instrumental, només en castellà. I un dels articles diu, un dels objectius és: "*el adecuado tratamiento de las dos lenguas propias de las Islas Baleares*", "*de las dos lenguas propias de las Islas Baleares*". Aquesta és la dinàmica que s'ha engegat, i jo dic que se li ha donat llenya a aquest absurd foc de tenir documents només en una de les dues llengües oficials, que no és la llengua pròpia, i que diuen que les llengües pròpies són dues en aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernando Rubio per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per les seves respostes. Miri, nosaltres volem fer la següent reflexió, el que no és possible és que el pacte contractés 6.000 nous treballadors públics el darrer any de la legislatura, en període electoral i que avui no se'n sentin responsables els membres de l'oposició, és que això no és possible! Només faltaria! I a sobre, s'apunten en el carro de criticar el que ha de fer el Govern responsable del Partit Popular per desfer tot el que ens varen deixar ells. No hi ha dret a això! Clar que en són responsables! Molt responsables! No varen ser responsables els membres que avui estan a l'oposició i varen ser uns irresponsables quan governaven. I per això avui ens trobam davant d'aquesta situació.

Aquí s'ha dit que els 6.000 empleats no és un tema de places. Escoltin, és un tema de nòmines d'empleats. Per tant, vostès fins i tot...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

¡Silencio, por favor!

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...varen estatutaritzar gent que no tenia ni plaça. Per tant, jo al·lucín que l'oposició faci ús d'aquesta demagògia i d'aquesta amnèsia mental, com si no haguessin governat aquesta comunitat autònoma, perquè el que tenen realment és vergonya. Vergonya perquè ara és el seu Govern, Sr. Gornés, el que ha de treure totes aquestes qüestions i les ha d'arreglar, amb pocs recursos i amb una situació molt complicada.

Tampoc no entenem com és possible que a vostè, Sr. Conseller, se li digui que no negocia i que no hi ha acord i que, a més, qui li retreu això són membres d'un partit que fa poc governaven Espanya i que resulta que varen abaixar el sou als funcionaris, abaixar les pensions, apujar l'IVA i tot això ho varen fer sense acord. I varen tenir una vaga general. I ara ells reclamen un acord que no varen fer quan ells governaven.

Jo crec que en aquests moments s'ha de ser lleial i ser coherent. I si es varen prendre decisions que no eren fàcils de prendre en un moment concret i determinat, perquè Europa pressionava i perquè la situació era la que era, avui ens trobam en la mateixa situació i tot això és la continuació d'aquestes polítiques. Per tant, siguin responsables i siguin coherents. El que no és possible és que vostès fessin una cosa quan governaven i després ara reclamen tot el contrari, per fer una política totalment oportunista.

Miri, el Govern té l'obligació de fer una política responsable i és aquesta la seva responsabilitat. Allò que no és tampoc responsable, i hi insistim des del Grup Parlamentari Popular, és que l'oposició estigui preocupada a provocar, incitar, agitar, inventar rumors i temors perquè el Govern de les Illes Balears tenguí el major nombre de possibles problemes. I el que no és responsable tampoc és que si nosaltres feim que el Govern tenguí problemes, al final qui té problemes és la ciutadania i tots els treballadors de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per tant, creim que en aquests moments s'ha de tenir un exercici de serenor, de calma, d'alçada de mires i de polítiques d'estat. En aquests moments el que necessitam és que tota la classe política doni suport a tota una sèrie de mesures polítiques que si no les pren el Partit Popular, les hauria de prendre qualsevol altre i ells ho saben perfectament. Per tant, que estiguin al costat de les institucions, fent política en majúscules i fent feina per fer que aquesta situació econòmica passi com abans millor.

Aquesta serà la postura del Partit Popular i per això, Sr. Conseller, li donam tot el suport una vegada més i les gràcies per les explicacions i per les informacions que ha traslladat a la cambra parlamentària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per acabar, Sr. Conseller, té la paraula

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats. Mirin, jo no dic que tot sigui culpa del PSOE, el que dic és que una gran part de les coses que hem d'afrontar ara és perquè no es van prendre decisions en el seu moment. Jo seré i som responsable de les meves actuacions, ho som. L'únic que deman és que els que van ser responsables de determinades actuacions o de no fer res, que també reconeguín açò. Jo reconeixeré els meus pecats. Però l'únic que deman també és que es faci un exercici de reconeixement de la culpa. I si no hi ha aquest reconeixement, bé, és un altre tipus de problema. Jo sí ho reconeixeré.

I tanta sort que es graven les sessions, perquè jo he dit el que he dit. He llegit literalment la nota que es va penjar, arran de la informació que va sortir a un determinat mitjà de comunicació. Tanta sort que es graven les sessions, perquè vostè no podrà dir que jo he dit una altra cosa del que estrictament hi ha gravat en aquesta sessió. Tenc la nota penjada a la pàgina web i està gravada literalment en aquesta casa. L'auditoria no s'ha fet amb l'objectiu de treure ningú. Ho entén?, ho entén? L'auditoria no s'està fent amb l'objectiu de treure ningú, sinó de racionalitzar i posar un poc d'ordre a l'administració pública. Val?, ho ha entès? Jo crec que està prou clar.

La central de contractació. Estalviarem dins d'enguany, ja, però tots els processos, tots els contractes estan en marxa, d'aquí 15 dies tindrem els primers fermats, es treuran a licitació. Escolti, un cert temps i dins d'enguany ja es produirà estalvi.

Tornant a l'auditoria. L'únic govern que va posar xifres a la reducció d'empleats públics va ser el govern del pacte, l'únic.

El seu conseller d'Economia, el Sr. Manera, el maig del 2011., - no, escoltin, és aquí, eh?, és aquí- el maig del 2011, pocs dies abans de les eleccions, va xifrar en 700 les places anuals -700 places anuals-, les que s'haurien d'amortitzar perquè no es podia mantenir, i citaré textualment, "un sector públic d'aquesta magnitud", qualificant-lo d'impossible i inviable, Manera dixit: *"El Govern advierte, en los próximos años que la Administración balear se pondrá a dieta, la crisis y el esfuerzo para salir de ella han dejado exhaustas las cuentas públicas, ahora toca tijera"*, no ho sé...

L'actuació, donant resposta una vegada més al Sr. Nel Martí, mesurar el grau d'equilibri de les estructures organitzatives de la comunitat autònoma; reorganitzar estructuralment i funcionalment les unitats també administratives amb criteris d'austeritat, eficàcia i eficiència; valorar les funcions dels diferents llocs de treball establint els possibles requisits, ja siguin titulacions, i les diferents modalitats de prestació de servei, com teletreball, atenció al públic, presencial, horari flexible, etc.; projectar polítiques que cerquen la qualitat. Açò és el fil conductor de l'auditoria tècnica, aquest és el fil conductor de l'auditoria tècnica.

Quant a la reducció voluntària del complement específic, l'únic que s'ha fet ha estat copiar el reial decret llei de l'Estat ampliant el nivell fins al 28, 30. Açò vol dir que des d'un ordenança ras a un cap de departament podran beneficiar-se d'aquesta mesura, açò és el fons de la qüestió.

El procediment pel qual s'està procedint dins el sector públic instrumental vostè que..., escolti, és un procediment reglat, que compleix la norma, amb la qual cosa que vostè el tatxi d'obscurantisme, idò bé, ho puc respectar, però no ho puc compartir en absolut perquè és un procediment absolutament legal i reglat. Però sí que aquesta reflexió que ha fet sobre la persecució política, m'ha duit cap enrere, m'ha duit cap al primer pacte de progrés, se'n recorda vostè de les purgues que el seu govern va fer cap a determinats empleats públics? Li puc dur un dossier de premsa extensíssim, purgues de torpedes directes cap a determinades persones perquè tenien un carnet i una afiliació, m'entén?, per tant..., miri.

Finalment, vull agrair especialment, com sempre, el suport del Partit Popular a l'acció de govern que bé, és la que amb tota la bona voluntat i amb tot el nostre ben saber fer, per tal d'afrontar aquesta situació que ens hem trobat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, agraïm la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
